



De doôie wiere beoordeêld ni d'r werken, liek a die in de boeken op'eschreve wazze. ¹³ En de zeê die gaf de doôie mènsen terug en de Doôd en de Onderwèrld gavve d'r doôie ok terug en aollemille wiere ze beoordeêld ni d'r werken.

¹⁴ Toen wiere de Doôd en de Onderwèrld in de pit mie vier egoôid. Dit is de twidde doôd: de pit mie vier. ¹⁵ En eên die a nie in 't boek van 't leven stoeng, wier in de pit mie vier egoôid.

Een nieuwen emel en een nieuwe aerde

21 En ik zag een nieuwen emel en een nieuwe aerde, wan den eêsten emel en de eêste aerde wazze verbie egae en de zeê die bestoeng nie mi. ² En ik zag de heilige stad, 't nieuwe Jerusalem, van bie God uut den emel ni benee komme, op'ereêd as een bruid die a d'r eigen moôï emikt ei voe d'r man. ³ En ik oôrden een machtige stemme van de kant van de troôn komme, die a zei: 'Kiek ier es! De tente van God is bie de mènsen. Ie za bie ulder weune en ze zù zien volk weze. God zelf za bie ulder weze. ⁴ Aolle traenen za t'n uut d'r ôgen vaege en de doôd za nie mi bestae. D'r za gin rouwe mi weze, gin traenen en gin piene, wan de eêste diengen bin verbie.'

⁵ En die a op de troôn zat die zei: 'Kiek! Ik maek' aolles nieuw!' Toen zei t'n tegen me: 'Schrief op, wan deze woorden bin betrouwbaer en waer.' ⁶ En ie zei ok nog tegen me: 't Is klaer. Ik bin ik den Alfa en den Omega, 't begun en 't ènde. Die a dost eit za 'k glad voe niks litte drienke uut de welle van 't waeter dat a leven geeft. ⁷ Die a overwint, die za dat aol kriege en ik za voe um God weze en um za voe mien een zeune weze. ⁸ Mae die a laf of onbetrouwbaer bin, de smeerlappen, de moordenaers, de ontuchtplegers, die a tôvere of afgoden ver'êre en aol die a liege, die zù in de pit mie vier en mie solfer terecht komme. Dit is de twidde doôd.'

⁹ Eên van de zeven iengelen, die a de zeven schaelen mie de leste zeven plaegen ao, kwam ni me toe en ie zei: 'Kom, ik za je de bruid litte zie, de vrouwe van 't Lam!' ¹⁰ En in de geêst nam t'n me mee ni een reusachtige, ôge berg en ie liet me de heilige stad Jeruzalem zie, die a ni benee kwam van bie God uut den

De doden werden op grond van wat in de boeken stond geoordeeld naar hun daden. ¹³ De zee stond de doden die ze in zich had af, en ook de dood en het dodenrijk stonden hun doden af. En iedereen werd geoordeeld naar zijn daden. ¹⁴ Toen werden de dood en het dodenrijk in de vuurpoel gegooïd. Dit is de tweede dood: de vuurpoel. ¹⁵ Wie niet in het boek van het leven bleek te staan werd in de vuurpoel gegooïd.

Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde

21 Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Want de eerste hemel en de eerste aarde zijn voorbij, en de zee is er niet meer. ² Toen zag ik de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen, bij God vandaan. Ze was als een bruid die zich mooi heeft gemaakt voor haar man en hem opwacht. ³ Ik hoorde een luide stem vanaf de troon, die uitriep: 'Gods woonplaats is onder de mensen, hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal als hun God bij hen zijn. ⁴ Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij.'

⁵ Hij die op de troon zat zei: 'Alles maak ik nieuw!' – Ik hoorde zeggen: 'Schrijf het op, want wat hier wordt gezegd is betrouwbaar en waar.' – ⁶ Toen zei hij tegen mij: 'Het is voltrokken! Ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde. Wie dorst heeft geef ik vrij te drinken uit de bron met water dat leven geeft. ⁷ Wie overwint komen al deze dingen toe. Ik zal zijn God zijn en hij zal mijn kind zijn. ⁸ Maar voor hen die laf en trouweloos zijn geweest, die zich hebben ingelaten met gruwelijke dingen, met moord, ontucht, toverij of afgodendienst, voor allen die de leugen hebben gediend: hun deel is de vuurpoel met brandende zwavel, dat is de tweede dood.'

⁹ Een van de zeven engelen met de offerschalen die gevuld waren met de laatste zeven plagen kwam op me af en zei: 'Ik wil je de bruid laten zien, de vrouw van het lam.' ¹⁰ Ik raakte in vervoering, en hij nam mij mee naar een heel hoge berg en liet me de heilige stad Jeruzalem zien, die uit de hemel neerdaalde, bij God



emel. ¹¹ Die stad straelden de glorie van God uut: schitterend as een edelsteên, as jaspis, zò elder as kristal. ¹² Ze ei een zwaere, ôge muur mie twelf poorten en bie iedere poorte stoeng een iengel. En de naemen van de twelf stammen van 't volk van Israël bin op de poorten eschreve. ¹³ D'r bin drie poorten op 't oôsten, drie op 't noorden, drie op 't zuu'en en drie op 't westen. ¹⁴ De muur van de stad ei twelf fondementen en di stae de twelf naemen van de twelf apostels van 't Lam op. ¹⁵ Den iengel die a tegen me praatten ao een gouwe meetlatte, wir a t'n de stad, d'r fondementen en de muur mie op most mete. ¹⁶ De stad is vierkant, net zò lank as a ze breêd is. Ie meetten de stad mie de maetstok en ze was twelfduzend stadiën en de lengte en de breêdte en oôgte wazze aol eênder. ¹⁷ Toen meetten ie de muur: onderdviervenveêrtig el volgens de maete van de mènsen, die a ok de maete van de iengelen is. ¹⁸ De muur van de stad was van jaspis en de stad zelf van zuver goud, zò elder as glas. ¹⁹ De fondementen van de stadsmuur bin versierd mie aollerlei soorten edelstênen. 't Eêste fundament is van jaspis, 't twidde van saffier, 't derde van agaat, 't vierde van smaragd, ²⁰ 't vuufde van onyx, 't zesde van bloedsteên, 't zevende van chrysoliet, 't achste van aquamarijn, 't negende van topaas, 't tiende van chrysopraas, 't elfde van turkoois en 't twelfde van amethyst. ²¹ En de twelf poorten wazze twelf paerels. Iedere poorte was een paerel en de straete van de stad was van zuver goud, liek as deurzichtig glas. ²² Ik zag gin tempel in de stad, wan den Eêre, den Almachtige God en 't Lam bin d'r tempel. ²³ De stad ei gin zonne en gin maene nôdig, wan de glorie van God die geef licht en 't Lam is d'r lampe. ²⁴ De volken zù in dat licht leve en de koniengen van de aerde zù di in oal d'r glorie komme. ²⁵ Overdag zù de poorten noôit toe weze en nacht za 't di noôit mi worre. ²⁶ En de volken zù di d'r lof en eêr komme brienge. ²⁷ Mae aol dat a smerig is en aol die a d'r eigen bezig'ouwe mie gruwelijke diengen en leugens zù de stad nie binnenkomme. Alleênig mae die a op'eschreve stae in 't levensboek van 't Lam.

22 Toen liet dien iengel me de rivier van 't levenswaeter zie, mie waeter zò elder as kristal, die a vanuut de troôn van God en van 't Lam stroômt. ² Ie

vandaan. ¹¹ De stad schitterde door Gods luister, met een schittering als van een edelsteen, als een kristalheldere jaspis. ¹² Ze had een grote, hoge muur met twaalf poorten en bij elke poort stond een engel. Op de poorten waren namen geschreven: de namen de twaalf stammen van Israëls zonen. ¹³ Vanuit het oosten gezien waren er drie poorten, vanuit het noorden drie, vanuit het zuiden drie en vanuit het westen drie. ¹⁴ De stadsmuur had twaalf grondstenen, met daarop de namen van de twaalf apostelen van het lam. ¹⁵ Degene die met mij sprak had een gouden meetstok om daarmee de stad, de poorten en de muur op te meten. ¹⁶ De stad was vierkant, even lang als breed. Hij mat de stad met zijn meetstok: twaalfduizend stadië, zowel in de lengte als in de breedte en in de hoogte. ¹⁷ Hij mat de stadsmuur: honderdviervenveertig el, in gewone mensenmaat, die ook engelenmaat is. ¹⁸ De muur was gemaakt van jaspis, en de stad zelf was van zuiver goud, helder als glas. ¹⁹ De grondstenen van de stadsmuur waren versierd met allerlei edelstenen. De eerste was van jaspis, de tweede van lazuur, de derde kornalijn, de vierde smaragd, ²⁰ de vijfde sardonyx, de zesde sarder, de zevende olivijn, de achtste aquamarijn, de negende topaas, de tiende turkoois, de elfde granaat en de twaalfde amethyst. ²¹ De twaalf stadspoorten waren twaalf parels, elke poort een parel op zich. De straten van de stad waren van zuiver goud en schitterden als glas. ²² Maar een tempel zag ik niet in de stad, want God, de Heer, de Almachtige, is haar tempel, met het lam. ²³ De stad heeft het licht van de zon en de maan niet nodig: over haar schijnt Gods luister, en het lam is haar licht. ²⁴ De volken zullen in haar licht leven en de koningen op aarde betuigen daar hun lof. ²⁵ De poorten zullen overdag nooit gesloten worden, en nacht zal het er niet meer zijn. ²⁶ De volken zullen in haar hun lof en eer komen betuigen. ²⁷ Maar alles wat verwerpelijk is en iedereen die zich met gruwelijke dingen en leugens inlaat, komt de stad niet binnen, alleen zij die in het boek van het leven staan, het boek van het lam.

22 Hij liet me een rivier zien met water dat leven geeft. De rivier was helder als kristal en ontsprong aan de troon van God en van het lam. ² In het midden van